

РОДЖЪР ЗЕЛАЗНИ ОКОТО НА НОЩТА

Превод от английски: [Неизвестен], —

chitanka.info

Чуйте ме моля ви, чуйте ме. Това е важно. Аз съм тук, за да ви напомням. Дойде време да ви разкажа за нещата, които не трябва да забравяте.

Моля ви, седнете и затворете очи. Пред вътрешния ви поглед ще изникнат картините на миналото. Поемете дълбоко дъх. Ще уловите миризми, аромати... Ще се появят и вкусови усещания. Ако се вслушате внимателно, освен моя глас ще чуете и други звуци...

Има едно място — далеч оттук в пространството, но не и във времето. Място, където сезоните се променят; място, където едно кълбо с наклонена ос се върти и се движи по елипса около Слънцето; където всяка година ветровете духат от началото на цъфтежа до узряването на реколтата; където всички цветове на дъгата се съревновават помежду си над главите ви и под краката ви, смесващи се през зимата в хрупкава кафява безформеност, по която вървите, ето сега вървите и вдишвате от живота, понесен над есенното мъртвило от студен и остър утринен вятър; облаците, които се виждат между оголелите корони на дърветата, пълзят по синьото покривало на небето, без да процеждат капчица дъжд, и като продължават нататък, стигат до сезона на студа и снега; кората на дърветата става твърда и остра като зъбите на трион; и всяка крачка, която правите, оставя тъмни дупки в белия свят; и ако занесете шепа сняг във вашия дом, той се топи и става вода за жадните; птиците не пеят — стоят омърлушени по клоните на вечно зелените дървета; тъй минава времето до следващото оживление: звездите стават по-ярки (дори ТАЗИ звезда, която е близо до ОНОВА място), и дните се скъсяват, и се разбира, че не си направил нищо свястно, освен да размишляваш (затова философията се е родила в студените страни на Земята), и нощите стават дълги и предразполагат да играеш с карти, да пиеш ликьор, да се наслаждаваш на музика, да се отдадеш на запои или на любовното изкуство, да седиш до изрисуваните с мраз прозорци и да ровиш пръсти в козината на своето коли — тук, в тази мирна бездна, наричана зима на Земята, където всичко в природата си почива и сбира сили за неизбежните радостни промени, които идват с раззеленяването на всичко влажно и кафяво-сиво, то иде подир снега и оцветява гроздовете на росата, и напълва пролетното утро с жужащи из

пространството мириади насекоми, и вие вървите, ето сега вървите, и се наслаждавате на всичко това с всяка поразка на кожата — там, искам още веднъж да ви напомня, където смяната на сезоните се чувства и в татуировката на гените в летописа на движението на рода човешки до времето, когато в съзнанието на рода ви се пробужда правилото „Не съди за щастието на човека преди смъртта му“ — там, в мястото на вашия произход, където е земята на вашите бащи и на бащите на вашите бащи — един вечно обновяващ се свят, който вие никога не бива да забравяте; мястото, където започва времето, където мъжественото човечество е създавало средства за промени на околната среда, свои средства, собствени, и никога не е успяло да се освободи от нито едно от тях, за да освободи себе си за скиталчества между звездите (това му е позволило да не се страхува от ТАЗИ звезда, да не се страхува, макар тя да се разгаря все по-ярко) и е направило рода човешки безсмъртен в просторите на Вселената, благодарение на разсейването му във въздъсъщото нищо (но винаги си остават обикновени, винаги, винаги! не забравяйте! никога не забравяйте дърветата на Земята — брястовете, тополите, чинарите, дъбовете, възхитително ухаещите кедри, звездолистните кленове, дряноревите и вишните; или цветята: тинтявата и нарцисите, люляка и розата, лилиите и кървавочервените анемонии; или гозбите: телешкия бифтек, омарите и колбасите, меда и лука, пипера и целината, нежното червено цвекло и чевръстите репички — не позволявайте тези неща да си отидат от вашата памет никога! за вас трябва да си останат такива, каквито бяха и преди, макар ТОЗИ свят да не е ОНЗИ свят; но вие сте хора, човеци, затова, моля ви, чуйте ме, чуйте ме! Аз съм плът от плътта на Земята, ваш постоянен придружител, ваш приятел, вашата памет — вие трябва да реагирате на мисълта за вашия роден дом, да поддържате единството на расата си, да слушате думите ми, които ви свързват с други обитатели на хиляди чужди светове!)

Какво става? Защо не ми обръщате внимание? Не бях препрограмiran доста седмици, но сега не е толкова топло, че да се излежавате спокойно и бездвижно. Включете своите климатици. Охлаждането ще ви помогне да мислите по-добре и да възприемате всичко по-добре. Не се страхувайте от това червено слънце. То няма да

ви навреди. То няма да избухне като фойерверк над главите ви. Аз ще ви говоря. Аз знам много. Моята енергия се е изчерпала, докато бродех от селце в селце, от дом в дом, защото не бях препрограмиран много седмици, но все още мога да се движа. И ще ви говоря, докато не се разваля. Чуйте ме и поне веднъж реагирайте. Затова ще започна отново: има едно място — далеч оттук в пространството...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.